

δολιπωλείον της 'Εστίας. Καὶ ὁ κόσμος ἔσπευδε πρὸς αὐτὰ μετὰ χαρᾶς καὶ μετὰ περιεργείας. Εἶνε ἀληθές ὅτι δὲν ἦσαν ὅσον τὰ ἐπερίμενε κομψά, οὔτε εὔρε τὰς τιμὰς των πολὺ συμφερούσας. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ δεύτερον παίζουν οἱ διατιμῆσαντες, δικαιολογεῖ δὲ καὶ τὸ πρῶτον ὁ συλλογιζόμενος ὅτι τὰ θύρατα ταῦτα εἶνε ἔργα μαθητῶν τοῦ λεπτοουργείου, μάλιστα ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὴν τέχνην ἀσκηθέντων. Ὅπως δὲ ποτε ἡ ἀρχὴ ἔγεινεν, εἶνε δὲ πολὺ δικαία ἡ ἐλπίς τῶν φρονούντων ὅτι μίαν ἡμέραν θάντικατασταθούν δι' ἐγχωρίων προϊόντων ὅσα εἶνε δυνατόν θάντικατασταθούν ἐκ τῆς ξένης βιομηχανίας, ἡ ὁποία τόσον χρυσὸν ροφᾷ κατ' ἔτος ἐκ τῆς πτωχῆς μας χώρας.

Εἰς τὸ τελευταῖον Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος, ὁ καθηγητὴς κ. Σ. Λάμπρος, ἐκτὸς ἄλλης σπουδαιότητος ἐπιστημονικῆς ὕλης, δημοσιεύει τὰς βιογραφίας τριῶν ἀποθανόντων λογίων, εἰς τοὺς ὁποίους πολλὰ ὀφείλει ἡ παρ' ἡμῶν ἱστορικὴ ἐπιστήμη, τοῦ Ἀλεξάνδρου Πασπάτη, τοῦ Ἰωάννου Ρωμανοῦ καὶ τοῦ Τάσσου Νερούτσου. Ἀλλὰ ποῖος ἀναγινώσκει τὸ λαμπρὸν τοῦτο Δελτίον, ἡ πόσοι γνωρίζουν τὴν ὑπαρξίν καὶ τῆς μετριότητος ἀλλ' ὠφελιμοτάτης ταύτης Ἑταιρείας, ἡ ποῖος ἠξίωσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ πολῦτιμον Μουσεῖον, τὸ ὑπ' αὐτῆς καταρτισθέν, ἐν ᾧ συνελέθησαν καὶ φυλάσσονται τόσα κειμήλια τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας; Κατὰ τῆς ὀλιγοπρίας ταύτης τοῦ κοινού, τῆς γενικῆς περιβαλλούσης πάντα τ' ἀθεορῶδες καὶ ἐπωφελῶς ἐργαζόμενα σωματεῖα ἢ ἄτομα, παραπονούμενον τὸ Ἄστυ δικαίως, ἐπιφέρει ὅτι μόνον βραδύτερον θάναγνωρισθῇ θερμῇ εὐγνωμοσύνῃ εἰς τὴν Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν ἐργασίαν της, τὴν ἀληθῶς τιμῶσαν παρὰ τοῖς ἔξω λογίοις τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἐν ἡμέραις ἐλλείψεως καὶ ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρυσοῦ, κλοπὴ ἑκατὸν χρυσῶν εἰκοσαφράγκων, — συμβᾶσα πρὸ τινος ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς Γερμανίας, — εἶνε τῷ ὄντι γεγονὸς ἄξιον ἰδιαίτερας ἀναγραφῆς. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τοῦτο τὸ ἀνέγραψαν, ἀγρεύσασαι μετὰ χαρᾶς τὴν εἰδήσιν ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου, ὅλαι αἱ ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες.

Παραδόξου τινὸς τύπου συγχρόνου Ἑλλήνος τὴν ἑν τινὶ χωρίῳ κεκρυμμένην ὑπαρξίν ἀπεκάλυψαν πρὸ τινος οἱ Καιοί. Ὁ ἥρως μας εἶνε ἄεργος ἀναγινώσκει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐφημερίδας, κάμνει ὑπαίθριος ἀγορεύσεις καὶ ἐκδίδει χειρόγραφον ἐφημερίδα ἵνα κρατῇ ἐνημέρους τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τοὺς χωρικοὺς, πράγμα τὸ ὁποῖον — καθὰ λέγει — ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα καὶ τὸν ὕψιστον σκοπὸν τῆς ζωῆς του. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἄλλην ἐργασίαν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν κάμνει. Νὰ πιστεύσῃ κανεὶς ὅτι ὑπάρχει ζῶν τόσον τέλειος τύπος;

Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Νέου Ἑτους.

Ἐβδομηκοντοεὶς κυρία κράζει τὴν ὑπηρετρίαν της, εὐμορφωτάτην κόρην εἴκοσιν ἐτῶν καὶ τῆς λέγει αὐστηρῶς:

— Κατερίνα, ἔμαθα πῶς ἕνας πυροσβέστης σοῦδωκε σήμερα τὸ πρῶτὸν στήν πόρτα δυὸ πορτοκάλια καὶ τὰ πῆρες. Ντροπὴ σου! Εἶδες ποτὲ ἐμένα νὰ κάνω τέτοια πράματα;

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δι' ἐν ποτήριον ὕδατος 150 χιλιάδες λιρῶν στερλινῶν! Τόσον ἐπληρώθη μία κάτοικος τοῦ Ἀσφόρδ ἐν τῇ κομητείᾳ Κέντ τῆς Ἀγγλίας. Ἐλαβεν ἐσχάτως τὸ κολοσσαιὸν αὐτὸ ποσὸν ὡς κληρονομίαν παρ' ἀγνώστου γέροντος ἐκατομμυριούχου, εἰς τὸν ὁποῖον πρὸ ἐτῶν εἶχε προσφέρει ποτήριον ὕδατος.

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐώρτασε τὴν πρώτην τοῦ ἔτους διὰ δειπνῶν καὶ παραστάσεως ζωντανῶν εἰκόνων ὧν μετέσχον οἱ υἱοί, αἱ θυγατέρες καὶ οἱ γαμβροὶ τῆς ἀνάσσης, καθὼς καὶ τινες ἐκ τῶν αὐλικῶν.

— Κατὰ τὸ ἔτος 1892 ἀπέθανον ἐν Ἀθῆναις 2262. Οἱ περισσότεροι τούτων, κατὰ ἰούλιον, 262, καὶ οἱ ὀλιγώτεροι κατ' αὐγούστον, 167.

— Πλησίον τοῦ Σαντιάγου ἐν Ἀμερικῇ ἐγένοντο πρὸ τινος σπουδαῖοτατα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα ἐπιγύνοντα φῶς εἰς τὴν τόσον σκοτεινὴν ἐποχὴν, τὴν πρὸ τῆς ἰσπανικῆς κατακτήσεως. Πλὴν ἄλλων πολυαριθμῶν καὶ ποικιλοτάτων σκευῶν, ὅπλων, ἐργαλείων, εὐρέθησαν καὶ σκελετοὶ μεγάλων διαστάσεων ἥτοι μήκους πλέον τῶν 7 ποδῶν.

— Ἡ κατάστασις τῆς Βασιλείας τῆς Ρουμανίας ἐδεινώθη ἔτι μᾶλλον, ἡ δὲ παράλυσις κατέστη γενικὴ. Διὰ τοῦτο οἱ ἱατροὶ ἡμποδίσαν πᾶσαν ἀλλαγὴν διαμονῆς.

— Εἰς τὰς διαφόρους διαγνώσεις τοῦ χαρακτῆρος ἐκ τοῦ σχήματος τῆς χειρὸς ἢ τοῦ στόματος ἢ τῆς ρινός, προσετέθη τῶρα καὶ ἡ ἐκ τοῦ σχήματος τῶν ὠτῶν. Γάλλος ἐπιστήμων ἐπίδοθις εἰδικῶς εἰς τὴν μελέτην τούτων ἀποφαίνεται ὅτι τὰ ἀσχημότερα ὦτα, ἥτοι τὰ μεγάλα καὶ ἐξέχοντα εἶνε ἀκριβῶς τὰ μαρτυροῦντα ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν εὐεξίαν. Ὡστε καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὁ κρίνων τὰ μεγάλα ὦτα ὡς μακροβιότητος τεκμήριον συμφωνεῖ κατὰ τοῦτο πληρέστατα πρὸς τὴν ἐπιστήμην.

— Ἡ παρασκευὴ ἐν Ἀμερικῇ θεωρεῖται ὡς ἡμέρα αἰσιωτάτη κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς δοξασίας τῶν πλείστων εὐρωπαίων, οἵτινες νομίζουσι ταύτην ἀπαίσιαν. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν τοὺς λόγους των, διότι παρασκευὴν ὁ Κολόμβος ἐπάτησε τὸ πρῶτον τὴν γῆν τοῦ Νέου Κόσμου, τὴν 3 αὐγούστου 1492, παρασκευὴν τὴν 4 ἰανουαρίου 1493 ἀνέσυρε τὴν ἄγκυραν ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς Εὐρώπην. Οἱ πρῶτοι μετανάσται ἀπεβιβάσθησαν εἰς Ἀμερικὴν τὴν 10 νοεμβρίου 1620, παρασκευῇ. Παρασκευῇ τὴν 22 φεβρουαρίου 1732 ἐγεννήθη ὁ Βασίλειον, καὶ πλείστα δ' ἄλλα εὐάρεστα καὶ σημαντικὰ γεγονότα συνέβησαν κατὰ παρασκευῇ.

— Κοινὴ ὑπάρχει ἰδέα ὅτι τὸ χάσμημα εἶνε ἀπλοῦν σάλπισμα νύστας καὶ θεωρεῖται ἀπρεπὲς τὸ χασμάσθαι θορυβωδῶς μάλιστα. Καὶ ὅμως Ἀμερικανὸς τις σοφὸς διὰ μακροῦ ἄρθρου ὑποστηρίζει ὅτι τὸ χάσμημα εἶνε κίνημα ἀπαραίτητον εἰς τὴν ὑγίαν ὡς γυμναστικώτατον διὰ πολλὰ νεῦρα, ἰδίως τοῦ θώρακος. Κατὰ τὸν σοφὸν δ' αὐτὸν νυστάζει δὲν νυστάζει ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ χασμάται μὲ καθε τροπὸν καὶ ὁλοψύχως πολλὰκις τῆς ἡμέρας. Ἐμπρὸς λοιπόν!

— Μεταξὺ τῶν περιέργων τῆς προσεχοῦς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου θὰ εἶνε καὶ μέγα ξενοδοχεῖον ὅπερ οἰκοδομεῖ ἰδιότροπὸς τις ἐπιχειρηματίας. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο χωρητικότητος 700 ἐνοίκων θὰ ἔχῃ ἐξωτερικῶς σχῆμα . . . ἐλέφαντος!

— Οἰκίαι ὕψους 40 μέτρων καὶ ἀποτελούμεναι ἀπὸ 17 πατώματων δὲν εἶνε πλέον πρᾶγμα σπάνιον εἰς τὰς ἀμερικανικὰς μεγαλοπόλεις.

— Εἰς τὰς μακρὰς σιδηροδρομικὰς σήραγγας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅπου ὁ καπνὸς καθίσταται πνιγνρότατος, ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται πρὸς ἔλξιν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τὴν ἡλεκτρικὴν δύναμιν ἀντὶ τοῦ ἀτμοῦ.

— Ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετός, ὁ μεγαλύτερος τῶν γνωστῶν ἀετῶν, ἀνέρχεται πετῶν μέχρις ὕψους 15 χιλιάδων ποδῶν, ἥτοι 5 χιλιάδων μέτρων. Ζῇ δὲ εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ὁ κόνδωρ τῶν Ἰνδιῶν ἀνέρχεται ὑψηλότερον ἀκόμη μέχρις 9 χιλιάδων μέτρων.

— Ὁ βορειότερος σιδηρόδρομος, διατέμνων τὸν ἀρκτι-

κὸν κύκλον, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ἐργάζονται νῦν δραστηρίως, εἶνε ὁ μέχρι Λουλέας, μικρᾶς σουηδικῆς πόλεως κειμένης εἰς τὸ βάθος τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου καὶ Ἐλβεγαάρ, νορβηγικοῦ φρουρίου ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

— Ἐν Παρισίοις ἰδρῦθη ἐσχάτως Σύλλογος ἐκ λογίων καὶ ἱστοριοδιδῶν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε νὰ διαφωτίσῃ τὸ σκοτεινὸν ζήτημα περὶ Λουδοβίκου τοῦ Δεκάτου Ἐβδόμου. Διὰ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς ἀναζητήσεως παντὸς ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου ἐγγράφου, ὁ Σύλλογος θὰ ἐξακριβώσῃ ἂν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ δελφῖν, τὸ «παῖδιον τοῦ λαοῦ» ἀπέθανεν ἐν φυλακῇ, θὰ βασιανίσῃ δὲ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα, ἀνώτερος τῶν πολιτικῶν προλήψεων, ἔχρωρ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

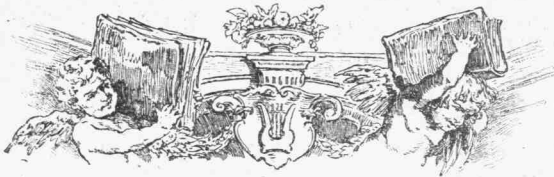
— Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καλλιεργουμένων φυτῶν εἶνε 4200 εἶδη. Τούτων τὰ 400 μόλις εἶνε εὐώδη, πλεότερα δὲ τὰ ἐκπέμποντα δυσάρεστον ὀσμὴν. Ὡς πρὸς τὸ χρῶμα τῶν ἀνθέων: 1124 εἶδη ἔχουσιν ἄνθη λευκά, 951 κίτρινα, 828 κόκκινα, 594 κυανᾶ, 308 ἰόχρσα 230 ποικιλόχρσα. Ὡστε τὸ κυρίαρχον χρῶμα ἀνθέων εἶνε τὸ λευκόν.

— Εἰκάζεται ὅτι ὁ ἐλέφας δύναται νὰ ὁσφρανθῇ τὴν παρουσίαν ἔχρου ἐξ ἀποστάσεως χιλίων μέτρων.

— Ὑπάρχουν φυτὰ καὶ προτερήματα φυόμενα μόνον ἐπὶ ἐρειπίων.

— Ἡ ὑπερφάνεια εἶνε ὁ τελευταῖος φρουρὸς τῆς γυναικείας τιμῆς.

— Καὶ δύο ὁρίσμοι τῆς ζωῆς: 1) Ἡ ζωὴ εἶνε ποτήριον ὕδατος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πίνεται μετέωρον. 2) Ἡ ζωὴ εἶνε κρίμμον τὸ ὁποῖον καθαρίζομεν κλαίοντες.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἀκμαία τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὁ καὶ παρ' ἡμῖν γνωστότατος μυθιστοριογράφος Ἀλβέρτος Δελπὶ. Πάσχων ἐκ νευρικῆς ἀσθενείας, τῆς ὁποίας ἀφορμὴ κυρία ὑπῆρξεν ἡ ἀποτυχία τοῦ δράματός του Περιπαθῶς, διὰ τοῦ ὁποίου ἠλπιζεν ὅτι θὰ καταγάγῃ θρίαμβον, κατέφυγεν εἰς ναρκωτικὰ φάρμακα, ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν ὁποίων προήλθε μετὰ διέτιαν βασάνων ὁ θάνατος. Ὁ Ἀλβέρτος Δελπὶ ἔγραψε πλεῖστα μυθιστορήματα, δράματα καὶ ποιήματα, ἀλλ' ἐξ ὧν τὸ μυθιστόρημα ὁ υἱὸς τῆς Κορελίας, τὸ ὁποῖον καὶ ὡς δράμα ἐθρίαμβευσεν ἀπὸ σκηνῆς, ἐστερέωσε τὴν φιλολογικὴν του φήμην. Ἐν γένει τὰ ἔργα τοῦ Δελπὶ διακρίναι ἐλλειψίς μὲν ψυχολογικῆς ἀναλύσεως, πληθώρα δὲ δραματικῶν περιπετειῶν.

— Ἡ φιλολογικὴ παραγωγή ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ὑπῆρξε φέτος ἀρκετὰ γόνιμος. Εἰς τὰς διαφόρους καθημερινὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσαν πρωτότυπα χριστουγεννιάτικα καὶ πρωτοχρονιάτικα διηγήματα οἱ κ. κ. Μωραΐτιδης, Παπαδιαμάντης, Βελλιανίτης, Κρυστάλλης, Χατζόπουλος καὶ Χριστοβασίλης.

— Κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας θεωρεῖται βεβαία ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐξῆς: Βαρτελώ, Τυρὼ Δανζὲν καὶ Βορνιέ. Ἡ τοῦ Ζολᾶ κρίνεται λίαν ἀμφίβολος, ἡ δὲ τοῦ Βρυντιέρο θ' ἀναβληθῇ εἰς προσεχὲς μέλλον. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Μεζιέρο ἐνεργεῖ ἀπὸ τοῦδε ὑπὲρ τοῦ Σαλλεμὲλ διὰ τὴν τετάρτην ἑδραν, ἥτις ἐκενώθη ἐσχάτως ἀποθανόντος τοῦ Τζῶν Λερσέν.

Ἐπιδεικνυτικά.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξετέθη εἰς κοινὴν θέαν πολυτίμος καὶ πλουσιωτάτη νομισματικὴ συλλογὴ, περιέχουσα ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας νομισμάτων αἰγυπτιακῶν, ἐλληνικῶν, βαρβαρικῶν, βυζαντινῶν κτλ.

Συλλέκτης καὶ ταξινομὸς τῆς συλλογῆς ταύτης εἶνε ὁ ἐν Καῖρῳ ἀποκατεστημένος ὁμογενὴς δικηγόρος κ. Εὐστάθιος Γλυμενόπουλος.

— Ἐν Ζακύνθῳ, κατὰ τὸν ἐκεῖ Ἀγγλον σεισμολόγον κ. Φόρστερ, αἱ ἐσχάτως γινόμεναι δονήσεις σεισμοῦ ἀνέρχονται εἰς 250. Τούτων αἱ πλεῖστα εἶχον τὸ κέντρον τρία μίλια μακρὰν τοῦ κόβου τοῦ Βασιλικοῦ, ἀκριβῶς μετὰξὺ Κατακόλου καὶ Ζακύνθου, ὅπου ἡ θάλασσα ἔχει βάθος 500 ὁργυίων. Αἱ δονήσεις ὅμως τῆς τελευταίας ἐβδομάδος προήρχοντο ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς νήσου, πιθανώτατα ἐκ τοῦ ἡφαιστείου τῆς Παντιλερείας ἢ μετὰξὺ Μελίτης καὶ Ζακύνθου, ὅπου ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης εἶνε εἰς βάθος 200 ὁργυίων. Αἱ δονήσεις τέλος, αἵτινες ἐγένοντο αἰσθηταὶ ἐν Ἀθήναις, Σύρῳ κτλ. κέντρον ἔχουσι τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον.

— Ἐωρτάσθη μεγαλοπρεπέστατα ἐν Παρισίοις ἡ ἐβδομηκοστὴ ἐπέτειος τοῦ Παστέρ. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Σορβόννης, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου Καρνῶ, συσώμου τοῦ Πανακαδημίου καὶ παντὸς ὅ,τι ἐξέχου ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις, προσεφώνησε τὸν μεγάλον ἐπιστήμονα ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὁ ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν Βερτρὰν καὶ ὁ Βερνέιλ. Κατόπιν παρήλασαν πρὸ αὐτοῦ οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι Ἀκαδημιῶν, σωματείων, Πανεπιστημίων, πόλεων κτλ. Συγκεινημένους λίαν ὁ Παστέρ πρὸ τῶν δεξιῶν τούτων τῆς τιμῆς καὶ τῆς λατρείας, δὲν ἠδύνατο νὰρθῶσθαι λέξιν, προσεφώνησεν δὲ αὐτ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς του, εὐχαριστήσας τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων καὶ τῶν γαλλικῶν πόλεων, ἰδίᾳ δὲ τῆς γενεθλίου αὐτοῦ πόλεως Dole, ἥτις τῷ ἐπέμψε καὶ φυτογραφίαν τῆς οἰκίας ἐν ᾗ ἐγεννήθη. Κατὰ τὴν σεμνὴν ταύτην καὶ ἐπιβάλλουσαν ἐορτὴν ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐν Παρισίοις ὁμογενὴς ἱατρός κ. Πανᾶς.

— Ἀπέθανεν ὁ γδοηκοντούτης ὁ Σὶρ Ριχάρδος Ὁσεν, ὁ περίφημος Ἀγγλὸς φυσιοδίφης, ὁ μαθητὴς τοῦ Κυβιέρου, ὁ ὑπὸ τοῦ Οὐμβόλδου ἐπονομασθεὶς «Νεῦτων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας». Κληθεὶς ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητός του νὰ κατατάξῃ τὸ περίφημον φυσιογραφικὸν Μουσεῖον τοῦ Τζῶν Χούντερ, πλήρες ὅστων παλαιολογίων, ὁ Ὁσεν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐπίπονον ταύτην ἐργασίαν τριάκοντα ὅλα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἔκτοτε δὲ ἀφοσιωθείς εἰς τὴν παλαιοντολογίαν, ἀπέκτησε τὴν μαρίαν, τὴν συνήθειαν καὶ ἐν ταύτῳ τὴν δεξιότητα ἐξ ἐνὸς ὅσπου καὶ μόνου νᾶνα-πλάσῃ ὀλόκληρον τὸ ἄτομον ἢ τὸ εἶδος ζώου προκατακλυσμιαίου ἐκλιπόντος. Ὁ Ὁσεν θεωρεῖται γενικῶς εἰς ἐκ τῶν μεγίστων ἐπιστημόνων τοῦ αἵματος.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

(4) Ποία ἐκ τῶν ἀναγνωστοῦν τῆς Ἑστίας θὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου κατορθώνεται νὰ προσλαμβάνουν στυλπνότητα καὶ λειότητα εἰς τὸ σιδερώμα τὰ κολληρισμένα ἀσπρόρρουχα, ἰδίως τὰ ἀνδρικὰ ὑποκάμισα;

Μία Οἰκοδόσποινα.

(5) Ποῖαι ὄραι εἶνε καταλληλότεραι πρὸς μελέτην: αἱ ἐσπεριναὶ ἢ αἱ πρωϊναί;

Χρ.

(6) Πῶς ὀνομάζεται ἐπιστημονικῶς τὸ ἀνθύλλιον, ὅπερ οἱ θεσσαλοὶ χωρικοὶ ὀνομάζουν Τρίμερο;

Ἀριθ. 13.

(1) Ἀπάντησις: Τὸ λάθος τυχαίως ἢ σκοπίμως γινόμενον ἐξ οὗ προκύπτει ἡ δὴθεν ἰσότης τοῦ 2 καὶ 3 ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν τέτραχ. ῥιζῶν ἐτέθησαν καὶ αἱ δύο θετικαὶ ἐνῶ ἡ μία εἶνε ἀρνητικὴ ὥστε θὰ ἔχωμεν τελικὸν ἐξαγόμενον ὅχι 2=3, ἀλλὰ 1=1.

Γ. Α. Α.